

wima, et iggamees jonaks oigeks tõteggiaks kas:
wada, ning sedda rõmo maitsta, mis meelise
trui tõteggemiseega ühes. Se peäle juhhatago
meie noort rahwast se taggatullew jut.

Reppike õppetab Eisu tõdd teggema, ning tõ:
teggemiseest rõmo tundma.

Eisu juhhatati noorelt jo wokki kallal tõdd kat:
suma ja oškas temma ka parrast head ja peni:
kest lõuga kehata; agga et ta edew olli, ning
tõdd tehhes pea ärratõddines, ep olnud temma
tõdl ial joudo. Eiso agga otsis muud aiawitet
wahhele, ja emmal olli oigus üteldes: Eiso on
laisk tõteggia. Siiski temma weel kerimeks piddi
minnema, ja mis immelikul wiisil temmale abbi
tehti, sedda müüd keige wiitsimatta tüttarlapse
õppetuseks seie kirja pannakse.

Emmal olli ühhel päwal ridid pešta ja uut
fangast wirrotoda, piddi separrast ennamist keige
se päwa oues ollema, egga wõtnud temma Eisu

pešo jure, et se fenni kawa head ošsa lõngo
saaks walmistada; agga Eisu ep olnud muidoge
paljo piddo toas olles, liati müüd kewwadesel ai:
al, et Jummal andis sojemat ilma, panni tem:
ma aega iggawaks, fargas äktselt tõ kallalt
püsti ja ruttas leppikuse nattukeseks aiaks
kõndima. Noor rohhi tarkas ülles, soja tule
õhk olli armas tunda ja linnud laulsid hulgal.
Eiso sai ni parrajat mele jahutamist kätte, et
pittemat aega metsa wiis, kui esotsa temma
nou ep olnud; temma arrust ei piddandki kauaks
ollema, sest kui mele parralinne luggu kões, aeg
ikka ruttas. Ommeti wok sai kolm tundi täieste
puhkada, enne kui Eiso jälle tuppa sai. Hakkas
siis kehraja jälle tõle, agga, et müüd toas istu:
des temma melest koggoni kolle luggu, siis wõt:
tis wokki kätte, kandis sedda oue, ja panni lag:
gedal rattast wallusašte jooksema; eh monni te:
kõia, kes mõda läks, mõtles peälegi, tüttarlapse